

(ALDC, III, 625. La tarda)

La 'part del dia compresa entre el migdia i el vespre' coneix diversos significants: *tarda*, estès pel Rosselló, Principat, terres de l'Ebre, Eivissa i l'Alguer (pron. [t'alda] 85); *vesprada*, pròpia del val. (pron. generalment [espr'a], [aspr'a]), amb [v] > [φ] a partir de contextos en posició intervocàlica; *capvespre*, usat a Mallorca i Menorca, i *horabaixa*, dit a la part meridional de Mallorca. *Tarda* (var. *tard[e]*, *tard[i]* 87, 90, 93, 99, 100, 102, 106, *tardada* 93, 94) podria ser una reducció de *hora tarda*, amb el seu procedent del femení de *tard* (*DECat*); però la seva tardana documentació (s. XVI-XVII) i l'articulació en *-e* final en cat. occ. fa pensar més aviat en un castellanisme;

a més, l'ús de la salutació *bones tardes* denota la seva procedència forana; *tard* 139 sembla una catalanització de *tarde*. *Vesprada*, der. de *vespre* (< llat. VESPERU) més el suf. *-ada* (< llat. *-ATA*) de duració, referit primer a les darreres hores de la tarda, s'ha estès després a 'tarda', com ha passat en *capvespre* (var. *decapvespre* 75, aglutinació com la de *demati*), literalment 'cap, extrem del vespre', i en *horabaixa* (< *hora baixa*, semblant a l'antic *hora tarda*).

Són normatius *tarda* (des del *DG₁*, 1932), *vesprada* ("en alguns indrets", *DG₁*, 1932), *horabaixa* (des del *DIEC₁*, 1995) i *capvespre* ("en algunes contrades", *DIEC₁*, 1995; sense aquesta precisió a *DIEC₂*, 2007).

